

?

Hvordan kan nationalmuseet skrive sig ind i de overvældende kulturelle initiativer i Oslo og tilføje nye urbane kvaliteter i denne parade af kommende ekstraordinære bygningsværker?

Kan vi skabe et bygningsværk, som indskrives i den fragmenterede kontekst fuld af dualiteter?

Kan nationalmuseets massive skala skabe en interessant kontrast – en ramme – i forhold til de gamle smukke stationsbygninger? Et nyt scenarie hvor nutidigt byggeri møder det traditionelle?

'ARTCLOUD'

Et ca. 50.000 m² museum har et komplekst funktionsprogram med udstillingsrum, et bibliotek, caféer, magasiner, arbejdspladser, butikker i et interessant mix. Med dette udgangspunkt og indhold er det vigtigt med en stærk og simpel strategi for organiseringen af programmet, som har meget vekslende behov ift. lys, højde, stemning osv. Eksempelvis skal udstillingsrummene have en høj grad af fleksibilitet, store horisontale rumligheder som skal kunne absorbere en radikalt skiftende udvikling, antal udstillinger osv., imens workshops, modtage/udleverings arealer og administration er klart definerede rumligheder, som med tiden kun ændres minimalt. Derfor foreslår vi at separere de overordnede programmer i to store grupper; den ene – DEN SVÆVENDE KASSE – er udstilling og magasin. Den anden – BAKKEN – er den offentlige del med foyeren, biblioteket, modtage/udleverings arealet, administrationen og workshops. Separeringen foregår i bygningens snit, hvor boksen er løftet over bakken, herved skabes et scenisk mellemrum, som et overdækket byrum, en fortsættelse af de omkringliggende byrum. En ny type offentligt rum i Oslo, og en fantastisk placering af skulpturparken.

BAKKEN

Bygningens program i terræn er integreret i og optimerer de eksisterende flows på sitet og skaber samtidig let tilgængelighed til foyer, bibliotek og modtage/udleverings arealer. Intentionen er at skabe let tilgængelighed til foyer og bibliotek fra sydvest, imens man ankommer til modtage/udleverings arealer fra nordøst. Bygningens to andre hjørner trykkes ned for derved at skabe et fuldt offentligt tag med skulpturhaven åben uafhængigt museets normale åbningstider. Taget skaber mulighed for en urban genvej diagonalt fra Rådhuset til Dokkveien. Foyeren er forbundet til udstillingsarealerne gennem et Piranesi lignende void, som bevæger sig vertikalt fra terræn hele vejen igennem bygningen.

DEN SVÆVENDE KASSE

Svævende som en sky over bakken og skulpturhaven vil udstillingsdelen være synlig fra den nære urbane kontekst, og fra fjorden vil boksen fremstå som en abstrakt horisontal baggrund til til Nobel bygningerne. Boksen – et 137m x 78m x 16m rektangulært volumen – vil tilbyde maksimal fleksibilitet og åbenhed for voksende, skrumpende og vekslende udstillinger. De to øverste etager indeholder udstillingsarealerne imens den nederste etage rummer magasinerne. Over tid – hvis nødvendigt – kan magasin etagen gradvist ændres til at blive en del af udstillingen. Boksen bæres konstruktivt af fire store voids med bærende vægge som skæres gennem de tre etager og lander på bakken underneden (det bærende fortsætter til fundament). Derudover bæres boksen af fire brandtrappe kerner, som går hele vejen gennem bygningen.

SKULPTURHAVEN

Det sceniske overdækkede byrum imellem bakken og boksen tilbyder en helt ny type af offentligt rum i Oslo. Tilgængeligt 24 timer i døgnet, vil denne ny offentlige plads byde på alternative events, kulturnatte, udendørs biograf, opførelse af skuespil, parkour, koncerter, udstillinger performances osv. Dog vil byrummet hovedsageligt være en skulpturhave for museet, en urban terrasse med formidabelt panorama udsigt mod fjorden. Fire store lysskakte, som skæres i boksen ved hver bærende kerne, giver pladsen lys, som føres ned via kernernes vægge. Samtidig med kernernes udvendige lysgivende kvalitet, tilbyder de fire magiske rumligheder indeni. 20-30 meter høje og smalle rum som indeholder store permanente installationer synlige og tilgængelige fra udstillingsetagerne. Fantastiske hemmeligheder som skal opleves af nationalmuseets gæster.